

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis SESV 263 straipsniu tiek, kiek jame padaryta išvada dėl valstybės pagalbos egzistavimo ir nurodyta susigrąžinti ją iš investuotojų,
- subsidiariai panaikinti sprendimo 1, 2 straipsnius ir 4 straipsnio 1 dalį tiek, kiek ten investuotojai įvardyti kaip gavėjai, kurie turi grąžinti nurodytą pagalbą,
- subsidiariai pripažinti neturinčiu poveikio 4 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje esantį nurodymą susigrąžinti iš investuotojų pagalbą, nes jis pažeidžia teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principus, kadangi negalima nurodyti susigrąžinti pagalbos nuo datos, kuri yra ankstesnė nei sprendimo pradėti procedūrą paskelbimo data,
- subsidiariai panaikinti sprendimo 2 straipsnį ir konstatuoti, kad metodologija, naudota siekiant nustatyti investuotojų turimos sugrąžinti nurodytos pagalbos dydį neatitinka teisės normų,
- pripažinti negaliojančia arba iš dalies panaikinti sprendimo 4 dalies 1 dalį, susijusią su draudimu „perleisti sugrąžinimo pareigą kitiems asmenims“ tiek, kiek tai reiškia, jog draudžiamos ar pripažįstamos niekinėmis sutarties sąlygos dėl sumų, kurias investuotojai turi grąžinti Ispanijos valstybei, susigrąžinimo iš trečiųjų asmenų, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skundžiamas sprendimas šioje byloje yra tas pats kaip bylose T-700/13, *Bankia prieš Komisiją*, T-719/13, *Lico Leasing ir Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión prieš Komisiją*, ir T-3/14, *Anudal Industrial prieš Komisiją*.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra panašūs į tuos, kurie jau nurodyti minėtose bylose.

Konkrečiai tvirtinama, kad pažeistas SESV 107 straipsnis, nes skundžiamame sprendime nurodyta, kad nagrinėjamas mokesčių režimas, taikomas tam tikriems finansinio lizingo susitarimams perkant naujus laivus, sudaro valstybės pagalbą.

Ieškovės teigimu, sprendimas dėl mokesčių taip pat pažeidžia SESV 107 straipsnį, nes jame padaryta išvada, kad šį mokesčių režimą sudarančios priemonės yra „nauja“ valstybės pagalba.

Subsidiariai ieškovė nurodo, kad pažeisti teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principai bei SESV 107, 108 ir 206 straipsniai, nes neteisingai identifikuoti gavėjai ir suklysta apskaičiuojant išieškotinas sumas, taip pat SESV 108 straipsnio 3 dalis, Reglamento Nr. 659/1999 19 straipsnis, Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 6 dalis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 ir 17 straipsniai tiek, kiek sprendimo 4 straipsnio 1 dalyje pripažintos niekinėmis sutarties sąlygos, pagal kurias investuotojai gali iš trečiųjų asmenų reikalauti sumų, kurias jie privalėjo grąžinti Ispanijos valdžios institucijomis.

2014 m. sausio 7 d. pareikštas ieškinys byloje Banco Popular Español prieš Komisiją

(Byla T-31/14)

(2014/C 61/38)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Banco Popular Español, SA (Madridas, Ispanija), atstovaujama advokatų E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero ir G. Canalejo Lasarte

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis SESV 263 straipsniu tiek, kiek jame padaryta išvada dėl valstybės pagalbos egzistavimo ir nurodyta susigrąžinti ją iš investuotojų,
- subsidiariai panaikinti sprendimo 1, 2 straipsnius ir 4 straipsnio 1 dalį tiek, kiek ten investuotojai įvardyti kaip gavėjai, kurie turi grąžinti nurodytą pagalbą,
- subsidiariai pripažinti neturinčiu poveikio 4 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje esantį nurodymą susigrąžinti iš investuotojų pagalbą, nes jis pažeidžia teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principus, kadangi negalima nurodyti susigrąžinti pagalbos nuo datos, kuri yra ankstesnė nei sprendimo pradėti procedūrą paskelbimo data,
- subsidiariai panaikinti sprendimo 2 straipsnį ir konstatuoti, kad metodologija, naudota siekiant nustatyti investuotojų turimos sugrąžinti nurodytos pagalbos dydį neatitinka teisės normų,
- pripažinti negaliojančia arba iš dalies panaikinti sprendimo 4 dalies 1 dalį, susijusią su draudimu „perleisti sugrąžinimo pareigą kitiems asmenims“ tiek, kiek tai reiškia, jog draudžiamos ar pripažįstamos niekinėmis sutarties sąlygos dėl sumų, kurias investuotojai turi grąžinti Ispanijos valstybei, susigrąžinimo iš trečiųjų asmenų, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skundžiamas sprendimas šioje byloje yra tas pats kaip byloje T-29/14, *Taetel prieš Komisiją*.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra tie patys, kaip ir nurodytieji pirmiau minėtoje byloje.